

KÜLÖNBÖZŐ METIONINFORRÁSOK ÖSSZEHASONLÍTÁSA BROJLERCSIRKÉKKEL

HATÉKONYSÁGÁNAK

Borsodiné Csonka Anna Zsófia

Agrármérnök, mesterképzés, nappali tagozat

Takarmányozástan és Takarmány-élettani Tanszék

Belső témavezető: Dr. Dublec Károly, egyetemi tanár

A fehérjék építőkövei az aminosavak, melyek fontos szerepet töltenek be gazdasági állataink életében, főként a baromfik életében. Két csoportot különböztetünk meg: esszenciális és nem esszenciális aminosavak. Az esszenciális aminosavakat a szervezet nem tudja saját magának előállítani, ezért gondoskodnunk kell a megfelelő kiegészítésről.

A baromfik limitáló aminosava a metionin, melynek D-illetve L-optikai formája is hasznosul. Hazai takarmánybázisunk fehérjében szegénynek mondható, így az aminosav-kiegészítők jelenthetnek megoldást a termelés hatékonyságának növelésére. Néhány kutatás elérhető a MET-források biológiai hatékonyságáról, azonban további kísérletekre van szükség a biológiai hatékonyság értékeléséhez.

Ezért is jött létre ez a tanulmány, hogy megvizsgáljuk a DLM, az MHA és a PROXYMet összehasonlító hatásait egy kukorica-búza-szója alapú takarmánnyal a Ross 308 brojlerok növekedésére és testösszetételére. A kísérletben a madarakat véletlenszerűen osztották be a 24 fülke egyikébe, fülkénként 24 madár ($14/\text{madár}/\text{m}^2$). Minden kezelést 6 alkalommal ismételtünk meg. Háromfázisú hizlalást alkalmaztunk: indító (0-10, keverék), nevelő (11-24 nap, pelletált takarmány), befejező (25-41 nap, pelletált takarmány). A kezelések közötti különbség csak a metionin kiegészítő formájában és mennyiségében nyilvánult meg. A kísérleti tápok az Evonik ajánlásai szerint készültek. A kísérlet végén meghatároztuk az állatok testösszetételét. A vizsgálat ideje alatt a metionin hiányos kezelés (T1) vizsgálati paraméterei szignifikánsan kisebbek voltak, mint a másik három kezelés értékei. A negatív kontroll csoport állatainak végső testtömege és kumulatív súlygyarapodásra körülbelül 30%-kal volt kevesebb. A MET-hiány körülbelül 17%-kal csökkentette a csirkék takarmányfelvételét, a relatív mellfilé arányát pedig 35%-kal. A relatív comb súlyt és a hasúri zsírt nem befolyásolta. A három metioninforrás között nem találtak szignifikáns különbséget. A tendenciát tekintve a DL-metioninnal kiegészített tápok eredményei voltak a legjobbak, de különbségek nem voltak jelentősek. Az egyetlen jelentős különbség az volt, hogy az MHA-FA csoport kumulatív takarmányfelvétele szignifikánsan alacsonyabb volt a DL-metioninhoz képest.